

EUROPEAN CONFERENCE

Conference Proceedings

XXXI International Science Conference
«Technologies, ideas and ways of
learning development in modern
conditions»

August 07-09, 2023

Munich, Germany

TECHNOLOGIES, IDEAS AND WAYS OF LEARNING DEVELOPMENT IN MODERN CONDITIONS

Abstracts of XXXI International Scientific and Practical Conference

Munich, Germany

(August 07-09, 2023)

UDC 01.1

ISBN – 9-789-46485-354-4

The XXXI International Scientific and Practical Conference «Technologies, ideas and ways of learning development in modern conditions», August 07-09, 2023, Munich, Germany. 170 p.

Text Copyright © 2023 by the European Conference (<https://eu-conf.com/>).

Illustrations © 2023 by the European Conference.

Cover design: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© Cover art: European Conference (<https://eu-conf.com/>).

© All rights reserved.

No part of this publication may be reproduced, distributed, or transmitted, in any form or by any means, or stored in a data base or retrieval system, without the prior written permission of the publisher. The content and reliability of the articles are the responsibility of the authors. When using and borrowing materials reference to the publication is required. Collection of scientific articles published is the scientific and practical publication, which contains scientific articles of students, graduate students, Candidates and Doctors of Sciences, research workers and practitioners from Europe, Ukraine and from neighboring countries and beyond. The articles contain the study, reflecting the processes and changes in the structure of modern science. The collection of scientific articles is for students, postgraduate students, doctoral candidates, teachers, researchers, practitioners and people interested in the trends of modern science development.

The recommended citation for this publication is: Kolesnik O., Kolesnyk V. Human capital as the main factor of socio-economic development of post-industrial society. Abstracts of XXXI International Scientific and Practical Conference. Munich, Germany. Pp. 19-22.

URL: <https://eu-conf.com/ua/events/technologies-ideas-and-ways-of-learning-development-in-modern-conditions/>

10.	Рябець О.М. КРИПТОЕКОНОМІКА: СУТНІСТЬ, ОСНОВНІ КОМПОНЕНТИ ТА МЕХАНІЗМ ФУНКЦІОНУВАННЯ	47
11.	Фіщук С.В. ГЛОБАЛІЗАЦІЯ ТА ЇЇ ВПЛИВ НА ДІЯЛЬНІСТЬ ПІДПРИЄМСТВ	52
GEOLOGY		
12.	Ішков В.В., Козар М.А., Дрешпак О.С. ОСОБЛИВОСТІ ЕНДОГЕННОЇ ТРИЩИНУВАТОСТІ ПІСКОВИКІВ ВУГЛЕНОСНОЇ ТОВЩІ ДОНБАСУ	55
13.	Чернобук О.І. ЗВ'ЯЗОК МІЖ ГЕРМАНІЄМ ТА ФТОРОМ У ВУГІЛЬНОМУ ПЛАСТІ С 5 ШАХТИ "БЛАГОДАТНА"	69
HISTORY		
14.	Григорук Н.А. ПОЛІТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ У ХОРВАТСЬКИХ ЗЕМЛЯХ НАПРИКІНЦІ ХVІІІ – НА ПОЧАТКУ ХІХ СТ.	82
JURISPRUDENCE		
15.	Заборовський В.В. ПРОБЛЕМИ ВИЗНАЧЕННЯ АДВОКАТОМ ПРАВОВОЇ ПРИРОДИ КОНТРАКТУ У СФЕРІ СПОРТУ	85
MANAGEMENT, MARKETING		
16.	Калініченко Л.Л., Чужданова М.В. ПІРІНГОВА КОМУНІКАЦІЯ (У ВІКІ-ПЛАТФОРМАХ) ЯК ФАКТОР РЕАЛІЗАЦІЇ ЄВРОІНТЕГРАЦІЙНОГО ПРОЦЕСУ	89
17.	Крючко Л.С., Крючко М.А. ЦИФРОВИЙ СВІТ ТА АГРОБІЗНЕС	92
18.	Ус М.І. ВАЖЛИВІСТЬ АНАЛІТИЧНОГО ІНСТРУМЕНТАРІЮ ТА КОМУНІКАЦІЙ В СУЧАСНОМУ МАРКЕТИНГУ	94

ПОЛІТИЧНЕ СТАНОВИЩЕ У ХОРВАТСЬКИХ ЗЕМЛЯХ НАПРИКІНЦІ XVIII – НА ПОЧАТКУ XIX СТ.

Григорук Н.А.

кандидат історичних наук, доцент кафедри всесвітньої історії та
релігієзнавства,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира
Гнатюка
м. Тернопіль, Україна

Наприкінці XVIII – на початку XIX ст. хорватські землі були роздроблені знаходилися під різним адміністративним управлінням, але у складі однієї держави – Австрійської імперії. Хорватія і Славонія входили в Угорське королівство, хорватські землі безпосередньо підпорядковувалися віденському уряду.

Політичне найменування хорватських земель – Триєдине королівство Хорватія, Славонія і Далмація – фактично існувало лише на папері. Протягом усього XIX ст. возз'єднання усіх хорватських земель в одну адміністративну область було головним політичним завданням хорватських громадських діячів.

Населення хорватських земель було етнічно однорідним, значна частина населення серби, що вирізнялися від хорватів віросповіданням і національною самосвідомістю, ще у різних частинах Хорватії жили італійці, угорці, німці, євреї. Крім адміністративної роздробленості, згуртуванню хорватів у єдину націю заважала ще одна важлива обставина: хорвати або не мали єдиної мови та говорили на трьох різних діалектах. Наприкінці XVIII – на початку XIX ст. етнонім «хорват» не поширювався на всю територію, а вживався лише до регіону кайкавського діалекту. Разом з тим хорвати були єдиним південнослов'янським народом що зберіг національне дворянство, яке мало особливі правами ще від часів середньовіччя. На чолі стояв бан, призначений імператором, хорвати мали власне станове зібрання – собор, до якого входили представники дворянства, вищого духовництва і королівських міст.

На початку XIX ст. хорватські землі були в колі наполеонівських війн, що призвело до створення Іллірійських провінцій, котрі справили великий вплив на оформлення національної ідеї.

Під час наполеонівських війн національна боротьба в Австрійській імперії ослабла, але не припинилася. Учасниця чотирьох антифранцузьких коаліцій, габсбургська імперія потерпала поразок від французьких армій. За Шенбрунському договором 1809 р. вона мала поступитися Франції частиною територій. Об'єднавши їх з раніше захопленими Далмацією і Дубровником Наполеон сформував такзвані Іллірійські провінції з центром в Люблянах. У 1811 р. їх використовували як самостійні адміністративні одиниці. Військовим і громадським главою Іллірійських провінцій був генерал-губернатор, цю посаду послідовно займали маршал Мармон і генерал Бертран. До завдань населення

цих територій, виходили поставка продовольства та рекрутів для наполеонівської армії, контроль континентальної блокади Англії. Утворення провінцій сприяло Франції на шляху до розвитку її торгових обертів і політичних відносин із Османською імперією.

Французька політика в Іллірійських провінціях мала підтримку нечисленної частини інтелігенції, буржуазії, дворянства і духовництва і, попри їх нетривале існування, наполеонівські перетворення сприяли розвитку ідеї національної державності.

Хорватський національний рух розвивався у руслі загальноєвропейського процесу національної консолідації. На арену вийшло нове покоління, виховане на ідеях, проникаючих з Європи і Балканського півострова, де розвивалося Сербське князівство і утворилася незалежна Грецька держава.

Ці події і з ними зміни призвели до того, що у монархії Габсбургів загострилися протистояння між угорським лібералізмом, з одного боку, і габсбурзьким абсолютизмом – з іншого. Ситуацію яка утворилася хорвати всіляко використовували задля досягнення своєї мети.

Після наполеонівських війн в усій монархії Габсбургів було встановлено суварий «меттерніхівський» поліцейський режим. У 1825 р. імператор Франц-Йосиф скликав державні збори Угорщини, де Хорватія вимагала рівноправності у сплаті податків із австрійськими землями, а угорці знову порушили питання про майбутнє запровадження угорської мови для шкіл і в установах Хорватії. У 1827 р. хорватський собор, вважаючи, що угорська мова буде корисною чиновникам, запровадив обов'язкове вивчення.

Однією з важливих питань в угорсько-хорватських відносинах була проблема політичного статусу, який визначали відносини Угорського королівства і Триєдиного королівства. Для хорватів найважливішим було визнання статусу свободи, а не підпорядкування. На різних етапах національної боротьби хорватів за історичні права це завдання було першорядним.

У 30–40 рр. XIX ст. у Хорватії і Славонії поширився громадсько-політичний і культурний рух який отримав назву «іллиризм». Іллиризм був організованою стадією хорватського національного Відродження, культурним і політичним рухом, який має значну громадську підтримку в особі збіднілого середнього дворянства, зростання, переважно торгової, буржуазії освіченою інтелігенції. На початку 30-х рр. частина представників дворянського національного руху стала розуміти й пропагувати ідеї просвітників про роль мови у збереженні національної сутності хорватського народу.

Отже, до початку іллирійського руху нове покоління хорватських національних діячів поставило собі завдання згуртування хорватської нації. Відповідно до уявлень науки на той час, хорватські патріоти вважали головною суттєвою ознакою кожного народу – мова. Усіх південних слов'ян вони розглядали як народ із загальною ознакою – іллирійський. Звідси й рух хорватських національних діячів 30–40-х рр. одержав назву іллиризм.

Список використаних джерел:

1. Вандич П. Ціна свободи: Історія Центрально-Східної Європи від Середньовіччя до сьогодення: Пер. з англ. 2-е вид., доп. К., 2004.
2. Історія Центрально-Східної Європи. Посібник для студентів історичних і гуманітарних факультетів університетів / За ред. Л.Зашкільняка. Львів, 2001.
3. Кріль М. Історія Центрально-Східної Європи. Навчальний посібник. К., 2008.